

Alperes: Máltai Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Máltai Köztársaság azáltal, hogy a vadpintyek közül hét faj (erdei pinta *Fringilla coelebs*, kenderike *Carduelis cannabina*, tengelice *Carduelis carduelis*, zöldike *Carduelis chloris*, meggyvágó *Coccothraustes coccothraustes*, csicsörke *Serinus serinus* és csíz *Carduelis spinus*) befogását lehetővé tevő, eltérést engedő rendszert fogadott el, nem tett eleget a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 9. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 5. cikkének a) és e) pontjából, illetve a IV. melléklet a) pontjával összefüggésben értelmezett 8. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeinek;
- a Máltai Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Málta a vadpintyek közül hét faj befogásának engedélyezése érdekében 2014-ben elfogadott egy eltérést engedő rendszert, amely értelmében 2014-ben és 2015-ben befogási időszakot tett lehetővé.

A 2009/147 irányelv arra kötelezi a tagállamokat, hogy megtiltsák a II. mellékletben fel nem sorolt vadon élő madarak, így a szóban forgó pintyfajok befogását és tartását, illetve a vadon élő madarak nem szelektív eszközökkel, így csapdával és hálóval történő befogását. Az e tilalmak alóli bármely kivétel az irányelv 9. cikkében meghatározott szigorú feltételek hatálya alá tartozik.

A Bizottság szerint a Málta által elfogadott, a vadpintyek közül hét faj befogását lehetővé tevő, eltérést engedő rendszer nem egyeztethető össze az irányelv IV. mellékletének a) pontjával összefüggésben értelmezett 5. cikkének a) és e) pontjával, illetve 8. cikkének (1) bekezdésével.

A Bizottság szerint Málta nem bizonyította, hogy az eltérésre vonatkozóan teljesülnek az irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek. Először is Málta nem bizonyította, hogy nincs más megfelelő megoldás, amint azt az irányelv 9. cikke (1) bekezdésének első tagmondata előírja. Másodszor, Málta eltérést engedő rendszere nem ad indokolást a más megfelelő megoldás állítólagos hiányával kapcsolatban. Harmadszor, Málta nem bizonyította, hogy az engedélyezett tevékenység az irányelv 9. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében vett „ésszerűen indokolható hasznosításnak” minősül. Negyedszer, Málta nem bizonyította az irányelv 9. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelményeknek megfelelő módon, hogy az eltérés a madaraknak csupán „kis számát” érinti. Ötödször, Málta nem bizonyította, hogy az engedélyezésre „szigorúan szabályozott feltételek mellett” kerül sor, amint azt az irányelv 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja megköveteli.

⁽¹⁾ HL L 20., 7. o.

A Törvényszék (első tanács) T-450/12. sz., Anagnostakis kontra Bizottság ügyben 2015. szeptember 30-án hozott ítélete ellen Alexios Anagnostakis által 2015. november 13-án benyújtott fellebbezés

(C-589/15. P. sz. ügy)

(2016/C 007/19)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Fellebbező: Alexios Anagnostakis (képviselő: A. Anagnostakis díkigoros)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- teljes egészében helyezze hatályon kívül az Európai Bizottsággal szemben 2012. október 11-én az „Egymillió aláírás a szolidáris Európáért” elnevezésű európai polgári kezdeményezés nyilvántartásba vétele iránti kérelmet elutasító, 2012. szeptember 6-i bizottsági intézkedés miatt benyújtott kereset tárgyában a T-450/12. sz. ügyben hozott ítéletet;
- adjon helyt a kereseti kérelmeknek;
- semmisítse meg az Európai Bizottságnak az „Egymillió aláírás a szolidáris Európáért” európai polgári kezdeményezés nyilvántartásba vételére irányuló kérelmet elutasító, 2012. szeptember 6-i határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a fent említett kezdeményezés megfelelő módon történő nyilvántartásba vételére és állapítsa meg az összes szükséges jogi intézkedést;
- a Bizottságot kötelezze mind az elsőfokú, mind pedig a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék előtti eljárás hibái

A megtámadott ítélet a kereset vizsgálata során egyáltalán nem veszi figyelembe, hogy az európai polgári kezdeményezésre irányuló javaslat kizárólag az államadósság „szégyenletesnek” tartott részére vonatkozik.

A megtámadott ítélet indokolásában a Törvényszék tévesen véli úgy, hogy a javaslat – minden további különbségtétel vagy előfeltétel nélkül – a teljes államadósságra vonatkozik.

A megtámadott ítélet e tekintetben nem helytállóan tartalmazza a jogvita tárgyát.

Az ítéletet a Törvényszék a kereset és a kereseti kérelmek tartalmát félreértelmezve hozta.

2. Az uniós jog Törvényszék általi megsértése, a Szerződések és az európai szabályozás téves értelmezése és alkalmazása

- A) A megtámadott ítélet az uniós jog téves értelmezésével és alkalmazásával jelentette ki, hogy az EUMSZ 122. cikk és az EUMSZ 136. cikk keresetben hivatkozott rendelkezése „nem minősül megfelelő jogalpnak ahhoz, hogy az Unió a súlyos finanszírozási problémákkal küzdő, illetve ilyen problémák veszélyének kitett tagállamokat finanszírozási mechanizmus bevezetésével esetlegesen pénzügyi támogatásban részesítse”.

A 2011. március 25-i 2011/199/EU európai tanácsi határozattal ⁽¹⁾ módosított EUMSZ 136. cikk, az EUMSZ 4. cikk (1) bekezdése, valamint az EUMSZ 5. cikk (2) bekezdése értelmében azon tagállamok, amelyek hivatalos pénzneme az euró, teljes körű lehetőséggel rendelkeznek arra, hogy egymással megállapodjanak stabilizációs és pénzügyi támogatási mechanizmus létrehozásáról. A Bizottság különös átruházott hatáskörrel és mérlegelési jogkörrel rendelkezik ilyen mechanizmusnak az EUMSZ 352. cikk alapján történő létrehozására – mint a Szerződés valamely célkitűzésének, azaz az euróövezet stabilitásának megvalósításához szükséges intézkedésre – irányuló javaslat megtételére.

- B) A megtámadott ítélet a Szerződések és az uniós jog téves értelmezésével és alkalmazásával jelentette ki, hogy semmi nem enged arra következtetni, és egyáltalán nem bizonyították, hogy a szükségállapot elvének elfogadása „a költségvetési fegyelem összehangolásának erősítésére irányulna, vagy azon gazdaságpolitikai iránymutatások közé tartozna, amelyeket a Tanács a gazdasági és monetáris unió megfelelő működésének biztosítása érdekében kidolgozhat”.

Éppen ellenkezőleg: a kérelmezett intézkedés, azaz valamely szégyenletes adósság megsemmisítése – helytálló értelmezése és alkalmazása esetén – kizárólag a tagállamok költségvetési fegyelmének megerősítésére és a gazdasági és monetáris unió megfelelő működésének biztosítására (EUMSZ 136. cikk, (1) bekezdés) irányul.

- C) A megtámadott ítélet a Szerződések és az uniós jog téves értelmezésével és alkalmazásával zárta ki, hogy az EUMSZ 122. cikk megfelelő jogalapnak minősülhet ahhoz, hogy az uniós jogszabályok keretében elfogadják a szükségállapot elvét.

Az EUMSZ 352. cikk értelmében a Bizottság javaslatokat terjeszthet a Tanács elé, hogy az biztosítsa a tagállamok közötti, az EUMSZ 122. cikk (1) bekezdése szerinti szolidaritást, illetve hogy az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése szerinti uniós pénzügyi támogatást nyújtson annak a tagállamnak, amely az általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézséggel küzd.

- D) A megtámadott ítélet a Szerződések és az uniós jog téves értelmezésével és alkalmazásával jelentette ki, hogy arra a következtetésre kell jutni, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta az indokolási kötelezettséget a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet és az európai polgári kezdeményezésre irányuló javaslatot elutasító megtámadott határozat elfogadásakor. A megtámadott intézkedésben az elutasítással kapcsolatban kifejtett indokok – a 211/2011 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti, a megfelelő indokolás nyújtására vonatkozó kötelezettséget megsértve – nem megfelelőek és tévesek.
- E) A megtámadott ítélet az uniós jog téves értelmezésével és alkalmazásával jelentette ki, hogy még annak feltételezése mellett is, hogy létezik a szükségállapot elvét szabályozó nemzetközi jogi szabály, önmagában egy ilyen nemzetközi jog elv létezése mindenesetre nem lenne elégséges a Bizottság jogalkotási kezdeményezésének megalapozásához. A nemzetközi jog és annak elvei az uniós jog jogforrásait képezik. Ilyenként pedig azok közvetlenül beépülnek az uniós jogba és azokat ennek keretében közvetlenül, minden további nélkül alkalmazni kell. A jogforrási hierarchiában magasabban elhelyezkedő ilyen elvek alkalmazását a Bizottság a Szerződések konkrét rendelkezése nélküli is javasolhatja, amennyiben úgy véli, hogy az hiányzik.
- F) A megtámadott ítélet a jog téves értelmezésével és alkalmazásával kötelezte a felperest a Bizottság részéről felmerült eljárási költségek viselésére. Ha a Törvényszék helyesen, a fentiekben kifejtettek tükrében értékelte volna a keresetet, annak helyt adott volna, a releváns költségek viselésére pedig a Bizottságot kötelezte volna.

(¹) HL L 91., 1. o.; helyesbítések: HL L 220., 2011.8.26., 24. o., HL L 303., 2011.11.22., 49. o.